

[Nygaard.]

socialdemokratiske Regering, der, som han sagde, havde Æren af at have haft den største Arbejdsløshed. Ja, men det er der dog ikke noget mærkværdigt i. Den højtærede Statsminister og undertegnede og en hel Del andre danske Mænd sad en hel Sommer i Valutakommissionen og drøftede, hvordan vi skulde faa den danske Krone op i Pari igen. De fleste af os vilde nok have den op i Pari, men vi ønskede, det skulde gaa lidt langsommere, selv om vi ikke var enige med det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der vilde have, at Kronen først i Løbet af 30 Aar skulde naa op i Pari. Men vi fik dog vedtaget Foranstaltninger, der efter vor Mening vilde bevirke, at vi vilde faa Kronen op i Pari, omend lidt langsomt.

Det fik vi imidlertid ikke Lov til at bestemme. Da man blandt udenlandske Spekulanter opdagede, at der var en Tendens til at hæve den danske Krone succesivt, greb Spekulationen ind og hævede den danske Krone, og da denne Spekulation var lykkedes, tog de den norske Krone under Behandling, endskønt man deroppe slet ikke havde foretaget Foranstaltninger for at hæve den, og saa blev den sat op i Pari. Dette sker paa et Tidspunkt, hvor den socialdemokratiske Regering sidder ved Roret. Jeg bebrejder ikke den højtærede Statsminister, at det gik saa hurtigt med at faa Kronen sat op i Pari. Til Gengæld kan den højtærede Statsminister heller ikke bebrejde den socialdemokratiske Regering, at det sker.

Men den gik altsaa i Pari, og det er givet, at naar Kronen gik op i Pari i en saadan Fart, som Tilfældet var, maatte det medføre Arbejdsløshed, og denne Arbejdsløshed fik vi altsaa mod Slutningen af den Tid, da Ministeriet Stauning sad ved Roret. Den højtærede Statsminister glemte imidlertid at føje til, at man fra Ministeriet Staunings Side fremlagde en hel Række Forslag til Imødegaelse af den Krise, man var kommet ind i, men den højtærede Statsministers Parti gik derimod, saa der intet skete, og vi fik Valg og fik det nuværende Ministerium, og Arbejdsløsheden fortsættes. Det er klart, at efter at man har faaet Parikronen, vil der gaa nogen Tid, inden man kan

faa det indarbejdet, og det er der slet ikke noget mærkværdigt i.

Men naar man er saa forfærdelig glad ved, at Arbejdsløsheden er gaaet ned, saa er der ingen Grund dertil, for det er i høj Grad et Fikserbillede. Efter at man har taget den fortsatte Hjælp og Krisehjælpen fra de arbejdsløse, er mange af de arbejdsløse gledet ud af Arbejdsløshedskasserne. Den højtærede Statsminister talte om de ublu Kontingenter, man tager i Fagforeningerne. De er dog ingenting imod det, Arbejderne maa betale for at holde deres Arbejdsløshedsunderstøttelser vedlige, og her har man jo ikke fra Regeringens Side gjort andet end, at man har fritaget Arbejdsgiverne for Afgiften til Arbejdsløshedskrisefonden og lagt det hele over paa Arbejderne, saaledes at man i de sidste 3—4 Aar har maattet fordoble Arbejdsløshedskontingenteret.

Man kan sige meget til de arbejdsløse, man kan angribe Fagforeningerne alt det, man vil. Men een Ting burde vi kunne være enige om, og det er at have Respekt for den Offervillighed, som danske Arbejdere har vist, idet de, der er i Arbejde, har hjulpet dem, der staar udenfor. Det er en Offervillighed, som man skulde have Respekt for, saa at man ikke noget Øjeblik skulde staa op og klandre, at Arbejderne hjælper hinanden under de fortvivlede Forhold, de lever under i Øjeblikket.

Men, som sagt, Arbejdsløsheden er der. Det kan være, at den højtærede Statsminister har lavet noget af sit Svar, inden han hørte min Tale; thi ellers vilde den højtærede Minister ikke et Øjeblik have begyndt at ironisere over, hvad jeg havde sagt om Antallet af arbejdsløse i denne Vinter. Det har jeg ikke talt et Ord om. (*Statsministeren* [Madsen-Mygdal]: De har nævnt det ude omkring!) Har jeg? Ja, vi to har ikke truffet hinanden paa Møder for nylig; og denne Frostperiode er jo ikke saa forfærdelig gammel. Men jeg har overhovedet ikke talt om dette. Jeg er ganske klar paa, i hvor høj Grad en Vinter af denne Art for en Tid forøger Arbejdsløshedstallet. Hvis vi havde staaet med et lille normalt Arbejdsløshedstal, da den strenge Vinter begyndte, og derefter Arbejdsløsheden var stegt i overordenlig høj Grad, saa havde jeg ikke staaet her og spurgt om, hvad vi skal gøre.